

Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og indenrigs- og sundhedsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål 4:

Hvordan stiller ministeren sig over for et forslag om at udarbejde en strategi for overvågning og kontrol med reklamer for lægemidler som sikring mod at der ikke sker forringelser på området, som det frygtes i flere høringssvar?

Svar:

Indtil 1993 var reklame for lægemidler over for offentligheden kun tilladt, hvis reklamen var godkendt af Sundhedsstyrelsen. Med lov nr. 280 af 6. maj 1993 blev kravet om Sundhedsstyrelsens forhåndsgodkendelse afskaffet. Med ikrafttrædelsen af lov nr. 280 af 6. maj 1993 ophørte Sundhedsstyrelsen (nu Lægemiddelstyrelsen) med rutinemæssigt at forelægge reklamenævnet konkrete sager. Styrelsen benyttede herefter nævnet som rådgiver i generelle og principielle spørgsmål om reklamer for lægemidler. Forslaget om at nedlægge Reklamenævnet er ikke udtryk for et ønske om at nedprioritere indsatsen på

reklameområdet, men alene udtryk for, at regeringen ikke finder, at der er behov for en fast udvalgsstruktur for, at myndighederne kan varetage opgaverne på området. I sager, der vedrører generelle eller principielle spørgsmål om reklamer, vil Lægemiddelstyrelsen derfor, hvor det er relevant, indhente udtalelser fra de berørte parter. Jeg finder derfor ikke, at der er behov for at fastlægge en særlig strategi for kontrol med og overvågning af reklamer for lægemidler.

Spørgsmål 5:

Vil ministeren videreføre den årlige redegørelse for blodproduktområdet, som det anføres i høringssvaret fra DIKE?

Svar:

Jeg finder, at der med Lægemiddelstyrelsens årlige redegørelser for blodområdet gives et meget nyttigt overblik over virksomheden på blodområdet. Jeg vil derfor anmode Lægemiddelstyrelsen om fortsat at udarbejde en årlig redegørelse for blodområdet.